

забелязва, че едно само сходство на имената (други доказателства въ полза на славизма на тракитѣ нѣма) никога не може да бжде мощно доказателство за кръвното родство на народитѣ; така, напримѣръ, той оспорва всѣка свръзка между тракийскитѣ кробизи и рускитѣ кривичи³¹. Отъ южно-славянскитѣ писатели защищаватъ първобитността на славянския народъ българитѣ Беронѣ, Раковски, Захариевѣ и сѣрбитѣ Хаджичѣ, Верковичѣ, Милоевичѣ и други. Тѣ вършатъ това съ такова усърдие, като че ли оборването на тѣхното учение ще има за резултатъ края на южнитѣ славяни и унищожаване на народнитѣ имъ права. Ако народната честъ и народната слава зависѣха само отъ това, ималъ ли е народътъ въ отечеството си предшественици, които сж говорили на другъ езикъ или не, тогава ще трѣбва, напримѣръ, първи северо-американскитѣ учени тържествено да провъзгласятъ индийцитѣ за прадѣди на англо-американцитѣ!

Най-сполучливо отъ всички е разгледалъ тоя въпросъ българскиятъ ученъ Маринъ Дриновъ, професоръ въ Харковския университетъ, въ своето издирване на руски върху заселването на славянитѣ на Балканския полуостровъ³².

Нека разгледаме сега доказателствата на трако-славянската теория. Мѣстнитѣ названия *Mila reka*, *Vratzista*, *Verzana* и др. трѣбва предварително да отстранимъ, понеже тѣ сж възникнали едва въ VI вѣкъ, когато етнографскитѣ отношения на полуострова сж претърпѣли вече значителни измѣнения. Другитѣ пъкъ аргументи се основаватъ на едно смѣшно изопачаване на географскитѣ имена. Тракийскитѣ кробизи се смѣтатъ за кривичи, коралитѣ за хорали, беситѣ за бѣси, пелагонцитѣ за поляни, одриситѣ за оботрити, долонкитѣ за доленци (жители на долинитѣ), мизитѣ за мужи и дори за мазовии, линкеститѣ за ляхити³³ и най-сетне трибалитѣ за древлани. Имената на рѣкитѣ: Стримонѣ произвеждатъ отъ полското *Strumien* (потокъ), Баргъ отъ славянското брѣгъ; Нестосъ сравнявали съ името на руската Мста. Имената на градоветѣ: *Doberos* произвеждали отъ старо-славянското дѣбрь (долина, клисура); Билазора се обяснява като Бѣла зора; Ускудама като узко-домъ.

При такова странно изопачаване много имена получаватъ, както изглежда, славянско значение, но тоя начинъ е неизмѣримо далечъ отъ критичната филология.

Защитницитѣ на трако-славянската теория измислили, че кробизитѣ ужъ преминали къмъ северната страна на Дунава, за да се поселятъ на далечния северъ въ Русия подъ името кривичи; за такова преселение, разбира се, нито дума не се говори въ изворитѣ. За сжщинското значение на името бесиние споменахме по-горе. Нѣкои се опитвали да го произведатъ отъ славянското бѣсъ, а Филаретъ и Леонидъ дори твърдѣли, възъ основа на известията за християнството на беситѣ, че славянитѣ били вече християни въ V вѣкъ и пишели на свой езикъ. Досежно имената на рѣкитѣ, трѣбва да не изпускаме изъ предъ видъ, че славянитѣ, дето сж отивали, навредъ сж замѣняли чуждитѣ имена съ свои, които звучатъ подобно на тѣхъ; сжщото се е случило съ имената на Места и Струма. Впрочемъ коренътъ *sru* е общъ за всички индо-германци³⁴.

Неоснователността на тая теория най-добре излиза наяве въ името *Bylazora* (Булаѣѡрѣ). Тоя градъ лежи въ горна Македония, на Вардара, на мѣстото на днешния Велесъ и за първи пътъ се споменува около 216 год. преди Р. Хр.³⁵. Мислятъ, че това название трѣбва да е чисто славянско: бѣла зора. Наистина, странно название! Споредъ нашето мнение, положително е непонятно, какъ е могла да възникне мисль да се даде на града такова поетично название. При това обикновено зората бива само червена. Ще прибавимъ още